

maa være blevne bedre temmelig hurtigt. Jeg har i alt Fald hørt omtale, at Malersvende her fra København ikke ville modtage Tilbud fra Provinsbyer om at komme ud og arbejde der, fordi de forvente — for saa vidt de ikke have faaet Arbejde i Øjeblikket —, at de ville kunne faa Arbejde herinde. (Afbrydelse). Det forholder sig rigtigt, siger det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), ja, saadanne Oplysninger ere tilflydte mig, og naar Forholdene ere saaledes, maa der allerede være en betydelig Forbedring indenfor dette Fag, der for blot en Maa-neds Tid siden og endnu senere figurerede med et Antal arbejdsløse her i København og paa Frederiksberg af henved 700.

Men i øvrigt er der jo ikke her nogen Anledning til at gaa nærmere ind paa Spørgsmaalet om, i hvilken Udstrækning man eventuelt skulde give Bestemmelse med Hensyn til Kommunetilskuddet og dets eventuelle Afhængighed af andre Bidrag, thi det ærede Medlem har jo selv i sine første Udtalelser bebudet, at han ventede, at man kunde tale nærmere om hele Sagen i et Udvalg. Efter den Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem, gaar jeg alt-saa indtil videre ud fra, at det ærede Medlem vil stille Forslag i saa Henseende, og der vil jo saa blive Anledning for mig til at drøfte Sagen nærmere med Udvalget.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Det ærede Medlem talte om Arbejdsløshedskasseloven som specielt Højres Lov. Nu vil ingen, og mindst jeg, søge at forringe den Fortjeneste, som tidligere Folketingsmand Poul Rasmusen har ved sin Interesse for og hele sit Arbejde i denne Sag; men det er jo dog Sandheden — og det forekommer mig, at det er naturligt at slaa den fast —, at samtidig blev dette Spørgsmaal rejst og var til Forhandling i forskellige Lejre, og derfor er det ganske urigtigt fra det ene eller det andet Partis Side at gøre Forsøg paa at gøre denne Sag til en speciel Partisag. Som, hvis jeg husker rigtigt — og jeg tror det — det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) i sin Tid under Arbejdsløshedskasselovens Behandling udtalte, var det noget, der laa i hele Tiden, et Spørgsmaal, der var dukket op samtidig hos mange forskellige, og som derfor naturligt kom under fælles Overvejelse af de forskellige Partier, og dette fælles Arbejde satte jo sit Resultat i det Lovforslag, der blev fremlagt og gennemført her paa Rigsdagen.

Nu anmeldte det ærede Medlem i sine Udtalelser i Dag et nyt Forslag fra Højres Side om disse ekstraordinære Forholdsregler, vi tale om her. Det forekommer mig nu, mildest talt, ikke at være nogen ganske praktisk Fremgangsmaade. Efter at det her fra Forslagsstillernes Side er udtalt, at man selv vil foreslaa hele denne Sag behandlet i Udvalg, vilde jeg dog finde det naturligere, at man fra de forskellige Partiers Side i Udvalget kom frem med de Tanker, man havde, til Sagens Løsning. Hvis man vilde tænke sig, at Venstrereformpartiet vilde bære sig ad paa lignende Maade, f. Eks. udarbejde et Lovforslag paa Grundlag af de Udtalelser, min Kollega og jeg ere fremkomne med i vore Bemærkninger i Dag — det kunde hurtigt lade sig gøre — og om nogle Dage indbringe et saadant Lovforslag, og alle Partier i det hele bare sig ad paa samme Maade, saa tror jeg dog ikke, at det vilde virke fremmende paa hele denne Sags Behandling. Jeg skulde ikke i Øjeblikket være kommen ind paa Omtalen af hele dette Spørgsmaal om den formelle Fremgangsmaade i denne Sag, hvis det ikke havde forekommet mig, at det ærede Medlem i sine indledende Bemærkninger i sin Iver for paany at hyldede en Partifælle, Forslagsstilleren til et Forslag i sin Tid her paa Rigsdagen, var lidt vel ensidig i sine Forsøg paa at gøre sin Gruppe til særligt Ophav for Bestræbelserne paa dette Omraade.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at han tidligere havde spurgt mig om Arbejdsløshedskassernes Forhold, og han til-lagde sig en vis Ære af, at han havde rettet en saadan Henvendelse, efter hans Mening i god Tid, saaledes at Spørgsmaalet kom frem til Overvejelse. Saa vidt jeg erindrer, har det ærede Medlem ikke rettet noget Spørgsmaal til mig uden ved Finanslovens første Behandling, og da spurgte det ærede Medlem mig, hvad jeg vilde gøre, hvis de bestaaende Kasser ikke kunde opfylde de Forpligtelser, de havde; men i alt Fald ved den Lejlighed, hvor jeg har fundet det ærede Medlems Udtalelser, tilføjede han, at han ønskede intet Svar. Hvis det ærede Medlem læser sine Vendinger igennem, vil han vist indrømme, at man godt kan sige, at han ligefrem frabad sig et Svar. Jeg tror ikke, han har været inde paa Sagen senere, men det vil formentlig være naturligt, at det ærede Medlem, naar han ligefrem frabeder sig Svar, heller ikke faar Svar, ellers kunde jeg meget vel straks ved den Lejlighed have sagt til